

**Jan POLÁK, *Umělecké ztvárnění Emy Destinnové*, Diplomová práce.
Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České
Budějovice 2006, 158 stran (včetně 77 příloh).**

Posudek oponentky diplomové práce

Málokteré téma z novodobých českých kulturních dějin má tak bohatou bibliografii a badatelské zázemí jako umělecké i lidské osudy pěvkyně Emy Destinnové. Diplomant si však přece jen našel nezmapovaný, ale velmi zajímavý prostor v sledování uměleckého, respektive výtvarného zpodobení Destinnové. Za tímto účelem prostudoval více než deset archivních fondů a vyčerpávající seznam literatury; nevadí mi, že rozsáhlou příležitostnou kompilační produkcí novin a časopisů, která zpravidla doprovází osobnosti vrcholné kategorie reprezentace, eliminoval do zvláštního oddílu seznamu, byť jistě není vyloučeno, že i tam našel některé drobné dokreslující detaily.

Práci (kromě vstupní biografické kapitoly) členil podle typů výtvarného projevu; zaměřil se tedy v první řadě na malířské žánry (malbu, kresbu a grafiku), vnitřní dělení této kapitoly je dáno úmrtním rokem Destinnové 1930, tedy díla vzniklá za jejího života a po její smrti. Pak následuje – možná nejznámější – zpodobení sochařské, dále její umělecká fotografie z našich a zahraničních ateliérů, Destinnová v dokumentárním filmu a jednom filmu uměleckém (*Božská Ema* s Božidarou Turzonovou). Zajímavá je šestá kapitola zachycující genezi miniatur Destinnové na ceninách, od třicetihaléřové známky z roku 1953 po dnešní dvoutisícovou bankovku. Unikátní je krátká poslední kapitolka prokazující podobu pěvkyně na loutce.

V závěru práce diplomant zdůrazňuje, že v popředí jeho zájmu byli sami autoři výtvarných podob umělkyně, nikoliv ona sama. Celá práce tomu odpovídá, představuje velké množství jmen a neznámých faktů, přesto se domnívám, že kromě jistě obdivuhodné „výtvarně – destinnologické encyklopedie“ bylo možné zamyslet se nad vztahem výtvarníka k Destinnové, resp. tématu Destinnové, identifikovat společenskou objednávku, jež je jednoznačná u cenin, a naopak jiné, osobní důvody. Jakési shrnutí v tomto smyslu přináší Závěr, ale to, co je psáno zejména v posledním odstavci na s. 80, mohlo být připraveno a vyloženo v předchozím textu. Nota bene, když úžasný obrazový materiál příloh dovoľoval konfrontovat civilní tvář s tváří povýšenou do sfér umění. Je ovšem na druhé straně pochopitelné, že diplomant dal přednost exaktním závěrům před domyšlením hypotéz a výtvarných interpretací.

Diplomantova práce je objevná, jednoznačně prokazuje, že ovládá zásady historikova řemesla. Přestože jí evidentně chybí poslední revize textu, která by odstranila hrubé pravopisné chyby (shoda podmětu s přísudkem), jednoznačně ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ještě stupněm

v ý b o r n ě .

V Českých Budějovicích 22. srpna 2006

doc. Dagmar Blümllová, CSc., v. r.